

NIEROZTARGNIONY (3) *part praet pass pf*

e, *pierwsze o oraz a jasne*; -ón- *BiałKat* (2), -on- (1) *KochProp*.

sg m G nieroztargnioného (1). ◊ I nieroztargniónym (1). ◊ L nieroztargniónym (1). ◊ [f A nieroztargnioną.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. roztargać.

W funkcji przymiotnika: Jednolity, niepodzielny, nierozzerwany (3) :

W połączeniach szeregowych (2): trzy łą/ w iednym nierozłączónym/ nieroztargniónym/ y niezmiéřzánym *Bołtwie BiałKat* 11, 11.

Wyrażenia: »nieroztargnione(-y) bostwo, Bog« [szyk 1:1] (1:1): Oćiec/ Słowo/ y Duch S. á cí trzy iedno łą to ieft/ iednym Bogiem łą nieroztárgniónym/ nierozłączónym/ niepoháńbiónym/ y niezgmátwánym *BiałKat* 11, 11.

»związek węźła nieroztargnionego« (1): Królu zacny [...] ludźi iednéy wiáry/ y páná iednégo/ Przywiedź do związku węźła nieroftárgnioného. *KochProp* 16.

[*W przen:* á wzyřcy trzy [synowie *Montwila*] w łpolney zgodzie trwáiąc zá rowno łobie przeciřw Ruffakom/ y Niemcom [...] nieroftárgnioną pomoc y prętki ráunek dawáli *StryjKron* 266 (*Linde s.v. roztargać*).]

Synonimy: cały, jeden, jednaki, jednostajny, jedyny, nierozdzielny, nierozzerwany, nierozny, rowny, spolny.

Cf **ROZTARGNIONY**